

eller om det kjøber dem billigst ved at kjøbe 1 til en dyrere Præis, det er Noget, hvorom ikke her er Spørgsmaal, thi Bemærkningen desangaaende undslipper aldeles Finantsloven, og naar det kommer til Revision, saa maa det betragtes efter Handelsomsætningens virkelige Værdi og Betydning. Komme nogenstunde Revisorerne til at erkjende, at det er en dyr og farlig Maade at kjøbe Mæster paa, at kjøbe 15, for at faae 1, saa ville Revisorerne med god Ret kunne gjøre en Udsættelse derpaa, men, finde de derimod, at denne ene Mast, som man har beholdt, ved den Omsætning er kommen i en betydelig Grad billigere i Marineministeriets Besiddelse, end den vilde være kommen ved at kjøbe een alene, saa ville de naturligvis billige det. Man maa jo vel lægge Mærke til, at de uden tvivl ville tage Hensyn til den ikke ringe Risiko, man udsætter sig for ved at have de 14 Mæster liggende usolgte i længere Tid som usorrentet Capital, men det er ogsaa det eneste Hensyn, de ville tage; ere derimod de anskaffede Mæster beholdte Mæret om, efterat Beholdningen er opgjort, og altsaa gaaede over i Beholdningen, og ved Finantslovens Fremlæggelse opgivne som hørende dertil, hvis man, hvad man vistnok burde gjøre, forlanger en Opgivelse af Beholdningen, saa staae de ikke mere paa den Maade til Marinebestyrelsens Raadighed. Marinebestyrelsen kan nok sælge dem — det kan endog være meget passende, og det maa den saa retfærdiggjøre — men, dersom der da skulde være den indrømmet at gjøre Brug af de derved indvundne Pengemidler indenfor den bevilgede Sum, saa troer jeg, at Enhver vil indsee, at det ikke mere var nogen fornødtig finantiel Grændse, og at saa Alt var overladt til Vilkaarlighed og, om man vil, til den personlige Ansvarlighed, thi, ligesaagodt som disse Mæster kunde sælges, kunde hele Flaaden, hele Sommerbeholdningen sælges, og derfor anskaffes en heel ny Marine — der er aldeles ingen Begrændsning mere forhaanden. Dersom der i Mærets Løb skulde indtræffe en passende Leilighed til at sælge en saa stor Gjenstand som et Skib, Marinen tilhørende, saa indtræder det samme Forhold, som naar ellers nogen vigtig, Staten tilhørende Gienstand i Mærets Løb kan sælges fordeeltigt, saa

skæer det ved en provisorisk Lov; det maa saa Marineministeren tage Ansvar for, men derfor behøver han ikke at tage Pengene ind i sin Kasse, og, behøver han i Mærets Løb til en eller anden særdeles Foranstaltning forøgede Udgifter, saa gaaer man den samme Vej, saa faaer man dem igjennem en Supplementarbevilling, ved Statsraadets Indvilling, og saa tager man Ansvar for denne Bevilling ved den næstkommende Rigsdag. Herved lider en god Bestyrelse ikke det allermindeste Skaar, og det troer jeg er den eneste Vej, man kan gaae, naar vor Behandling af Finantsloven skal faae nogen som helst fornødtig Betydning. Vi komme nu til Hovedsagen: Er det rigtigt, at Thinget allerede nu søger at sætte en Pengebegrændsning for det, som stilles til Marinens Raadighed — ikke for Mærets Forvaltning, thi det er der ikke Spørgsmaal om her, men med Hensyn til de Planer, som vi vente fra Ministeriet, for at bestemme, hvorledes Landets tilkommende Søforsvar skal indrettes. Jeg siger, at Spørgsmaalet ikke er om Bevillingen for det kommende Aar, thi, til trods for de Beregninger, som Marineministeren har opstillet, bevilges der for det kommende Aar Elleve Hundrede og nogle og halvtredsstusindse Daler udenfor det, som anvendes til de for Søværnet fremmede og under Marine ministeriet henlagte Forvaltningsgrene; der bevilges en meget betydeligere Sum end den, vi tale om som Begrændsningssum, og med Hensyn til det kommende Aar maa det være Marineministeriet ligegyldigt, om disse Summer bevilges som extraordinære eller som ordinære. Naar vi altsaa spørge om Summerens Stilling, saaledes som han gjorde med Hensyn til den Sum, der bevilges til Dampskibs væsenet, om de bør staae paa det ordinære eller paa det extraordinære Budget, saa kunne vi ikke gjøre nogen saadan Fremstilling derom, idet man taler om Summerens Utilstrækkelighed, det kan man kun omtale, naar man taler om Posteringens Form. Naar Marineministeren siger: Men det er ogsaa kun Posteringens Form, jeg egentlig her har talt imod, det er min Mening, at Anskaffelsen af Dampskibe udgjør en saa væsentlig Deel netop af vor tilkommende Marine, at denne Anskaffelse maaskee fremfor nogen anden burde komme